ESÕ ÉS SÖTÉT...

Guti Tünde

ESÕ ÉS SÖTÉT…

Néha azt sem tudom hirtelen, mi van velem, amikor 5:25-kor ébreszt a telefonom. Homályos szemekkel keresem a piros gombot, hogy lenyomjam, és mást ne keltsen fel. Megesett már, hogy mély álmomból riadva erõsen gondolkodnom kellett, milyen nap is van…

Kint még sötétség terjeng, kábultságom csak lassan oszlik, pedig már megittam a kávémat és fõ a teavíz. A búskomor felhõk vastagon eltakarják a napot, de már érzõdik, hogy közel a reggel.

Minden csupa víz. Csak esik, meg esik… De azért vannak, akik a hûvös esõ ellenére sem adják búnak a fejüket! Már amikor kipattantak a szemeim, hallottam a feketerigót! Ez a kedves madár 3-4 év után újra itt fészkel az udvarunkban. Felröppen a háztetõre, vagy a fák egyik magas ágára, és onnan fütyüli világgá örömét, nógatva engem is, hogy vegyem már észre, hogy lehet tovább nézni az esõcseppek monoton kopogásán. Csak dalol és dalol…

Magamhoz tértem. Gondolataim visszamennek az ókorba, abba a kis római provinciába, ahol a názáreti Jézus élt, és tanította, gyógyította az embereket.

Egy alkalommal alaposan ráijesztett tanítványaira, ugyanis az éjszaka LEGSÖTÉTEBB szakaszában látogatta meg õket. A vízen járva közelített hozzájuk, mire azok rémületükben kiáltozni kezdtek, kísértetnek látva Mesterüket.

Milyen nehéz felismerni Jézust, amikor vaksötét vesz körül! Homály, végtelennek tûnõ tenger, és amire számíthatok, az csak egy deszkákból eszkábált ladik…

Jézus nem azért lepte meg barátait, hogy megfélemlítse õket! Sokkal inkább erõsíteni akarta a hitüket, hogy ott van velük még a legsötétebb órákban is, mégpedig a vízen járva, mert Õ soha nem fog a hullámok közt vergõdni! Ezért nekünk sem kell!

Jézus az, aki megnyugvást ad, énekelni tanít életünk zord idõszakaiban. (Pál és Silás dicsõítette Istent, amikor éjszakára kalodába zárták õket bizonyságtételükért!)

Szerezzünk örömet Jézusnak azzal, hogy felismerjük Õt, amikor hozzánk közelít harcaink éjsötétjében!

2010. ápr. 13.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu